

I. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΦΟΡΕΩΝ

Α' ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

Οι προτεινόμενες θέσεις είναι καρπός συλλογικών διαδικασιών μέσα στους κόλπους της Κινηματογραφικής Κοινότητας και αφορούν έναν νέο ριζοσπαστικό Νόμο-Πλαίσιο για μια Εθνική Κινηματογραφία που θα ανταποκρίνεται :

- Στις σύγχρονες , πραγματικές ανάγκες του συνόλου των δημιουργών της κινηματογραφικής τέχνης στη χώρα μας,
- Και στο δικαίωμα της ελληνικής κοινωνίας να επικοινωνεί με τα δικά της κινηματογραφικά έργα.

Οι θέσεις μας έχουν αναπτυξιακή κατεύθυνση, περιγράφουν μια νέα εθνική στρατηγική για την ενίσχυση της κινηματογραφικής τέχνης, αλλά το κυριότερο χαρακτηριστικό τους είναι ότι τα θέματα του ελληνικού κινηματογράφου αντιμετωπίζονται στο σύνολό τους και όχι αποσπασματικά.

Οι θέσεις μας στηρίζονται σε τρεις βασικούς πυλώνες:

1. Εκπαίδευση- Παιδεία- Επιμόρφωση: Να δημιουργήσουμε τα στέρεα εκπαιδευτικά θεμέλια για τη μόρφωση και εκπαίδευση των βασικών στελεχών της κινηματογραφίας.
2. Την γενναία, σταθερή και πολύπλευρη θεσμοθετημένη υποστήριξη της κινηματογραφικής παραγωγής.
3. Την υλοποίηση και στήριξη ενός τριετούς επενδυτικού προγράμματος για τη δημιουργία 100 τουλάχιστον σύγχρονων μικρών κινηματογραφικών αιθουσών σε όλα τα διαμερίσματα της χώρας, σε μικρές πόλεις, κωμοπόλεις και κεφαλοχώρια, όπου δεν υπάρχουν αίθουσες και δεν κυκλοφορούν ελληνικές ταινίες.

Οι προτάσεις μας εξασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον, ενθαρρύνουν τη συνεργασία φορέων μέσα από σύγχρονες μεθόδους ενισχύσεων και επενδυτικών κινήτρων και δημιουργούν προϋποθέσεις:

- Σταθερής ύπαρξης ενός μορφωμένου, εξειδικευμένου στελεχιακού δυναμικού και διαμόρφωσης ενός ευρύτατου κινηματογραφόφιλου κοινού.
- Για σταθερή, ετήσια κινηματογραφική παραγωγή ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για συνεργασίες με τις υγιείς δυνάμεις της αγοράς για τη διεύρυνση των πηγών χρηματοδότησης.
- Για τη δημιουργία ευκαιριών στους εκατοντάδες νέους κινηματογραφιστές.
- Για την απρόσκοπτη επικοινωνία των κινηματογραφικών έργων με το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Β'. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι πολιτισμικές αξίες της γηραιάς ηπείρου υπήρξαν ασφαλώς ένα τεράστιο πεδίο άντλησης ιδεών. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη αναγνωρίσει ότι η επιδότηση του κινηματογράφου και γενικότερα των οπτικοακουστικών έργων δεν είναι πολυτέλεια, αλλά πρώτιστη ανάγκη.

Η μία χώρα μετά την άλλη ενισχύουν την κινηματογραφική παραγωγή τους, την εκπαίδευση, παιδεία και επιμόρφωση με πρόχειρα παραδείγματα τη Σουηδία, τη Δανία, την Ολλανδία και τη Ρουμανία, που διαθέτουν σταθερά κάθε χρόνο 25 έως 30 εκατομμύρια ευρώ μόνο για την κινηματογραφική παραγωγή.

Οι Ευρωπαίοι όμως δεν βλέπουν πολλά ευρωπαϊκά φιλμ, διότι η Ευρώπη έχει αφήσει ακόμα ανοιχτή την αγορά της στα αμερικανικά κυρίως έργα.

Στην Ευρώπη 950 περίπου ευρωπαϊκές ταινίες κατέχουν μόνο το 25-27% της αγοράς.

Στην Ελλάδα οι συνθήκες της πρωτοφανούς δεκαετούς οικονομικής κρίσης, η οποία συνοδεύτηκε από μια σειρά άστοχων νομοθετικών πρωτοβουλιών, οδήγησαν ακόμα κι αυτή την ανεμική κινηματογραφική παραγωγή σε πλήρη στασιμότητα.

Δεν θα ήταν υπερβολή αν χαρακτηρίζαμε την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της ελληνικής κινηματογραφίας ως χαστική.

- Η υποχρηματοδότηση της παραγωγής δεν αντιστοιχεί ούτε στον προϋπολογισμό μιας μέσης ευρωπαϊκής κινηματογραφικής παραγωγής.
- Με νομοθετική παρέμβαση καταργήθηκε κι αυτός ο ασήμαντος αναπτυξιακός φόρος επί του κινηματογραφικού εισιτηρίου που κατευθυνόταν στην παραγωγή.
- Η υψηλή φορολογία 24% σε όλους τους κρίκους της κινηματογραφίας από το σενάριο μέχρι τη διανομή διατηρείται και συνεχίζει να λειτουργεί αποτρεπτικά.
- Η πρόχειρη και συχνά αποτυχημένη επιλογή προσώπων στη διοίκηση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου κατά την τελευταία δεκαετία παρέλυσε την όποια αποτελεσματικότητα αυτό είχε.

- Η ανεργία στον ευρύτερο χώρο των οπτικοακουστικών τεχνών ξεπέρασε το 90%. Κανείς σεναριογράφος, σκηνοθέτης, ηθοποιός ή τεχνικός δεν μπορεί χρόνια τώρα να ζήσει από την εργασία του στον κινηματογράφο.
- Δεν υπογράφονται Συλλογικές Συμβάσεις εργασίας και όπου υπογράφηκαν, καταπατούνται.
- Με νομοθετικές παρεμβάσεις αφαιρούνται από τους εισπρακτικούς φορείς νόμιμοι πόροι των εργαζομένων προς όφελος των εταιρειών.
- Μέσα σε αυτό το κλίμα, μερικές εκατοντάδες νέων δημιουργών που με πενιχρά μέσα και σοβαρές δυσκολίες, αλλά με συναδελφική αλληλεγγύη έχουν καταφέρει μέσα από ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ να δείξουν την προσήλωση, την αγάπη και το ταλέντο τους για τον κινηματογράφο, ίσως χαθούν μέσα στο κλίμα της αβεβαιότητας, ανήμποροι να σχεδιάσουν την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία τους.
- Η κατάργηση του Ν4481/2017 - σύμφωνα με τον οποίο τα πνευματικά δικαιώματα κατανέμονται με συγκεκριμένο ποσοστό ανάμεσα στους πνευματικούς δημιουργούς, συγγενικούς και παραγωγούς- έφερε ασυμφωνία στη διανομή των πνευματικών δικαιωμάτων , εξυπηρετώντας άλλα συμφέροντα.

Οι εργαζόμενοι σε όλους τους κλάδους μέσα από τους φορείς της Κινηματογραφικής Κοινότητας είναι πεπεισμένοι ότι η κατάσταση είναι αναστρέψιμη, αρκεί να υπάρξει ένα μελετημένο και καλά οργανωμένο σχέδιο για μια ριζοσπαστική μεταρρύθμιση που θα δομεί με ορισμένες προϋποθέσεις μια Εθνική Κινηματογραφία.

Η ελληνική Πολιτεία οφείλει στους εργαζόμενους στον κινηματογράφο που θεωρείται η ατμομηχανή του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού με τις δεκάδες διεθνείς διακρίσεις να διαθέσει ένα ελάχιστο μέρος από τα δισεκατομμύρια των επιδοτήσεων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης της οικονομίας για το σκοπό αυτό.

Γ'. ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ο τελευταίος Νόμος 3904/2010 για τον κινηματογράφο υπήρξε χαρακτηριστικό παράδειγμα ανεδαφικού, αντιαναπτυξιακού και γραφειοκρατικού νομοθετήματος, γι'αυτό κατέπεσε στην πράξη σχεδόν ανεφάρμοστος.

Και δε θα μπορούσε να είχε καλύτερη τύχη, αφού δημιουργήθηκε στο παρασκήνιο του ΥΠΠΟ ερήμην των φορέων Κινηματογραφικής Κοινότητας.

Η εμπειρία των τελευταίων 40 χρόνων αποδεικνύει ότι μόνο τα Νομοθετήματα που εξυπηρετούσαν την πρόοδο της ελληνικής κινηματογραφίας και των δημιουργών τους που γίνονταν με τη συμμετοχή τους και απηχούσαν τις πραγματικές ανάγκες τους, βοήθησαν πραγματικά το δημόσιο συμφέρον και μακροημέρευσαν.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν ο Νόμος 1597/1986 για την ανάπτυξη της κινηματογραφική τέχνης και ο Νόμος 2121/1993 για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων.

Κανείς νόμος ή απόφαση για τον κινηματογράφο που έγιναν ερήμην των δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων στις οπτικοακουστικές τέχνες δεν λειτούργησε παραγωγικά στην πράξη.

Γι' αυτό θεωρούμε ως βασικές προϋποθέσεις της δημιουργίας ενός ριζοσπαστικού μεταρρυθμιστικού νέου Νόμου-Πλαισίου για μια Εθνική Κινηματογραφία:

1. Την ανυπόκριτη βούληση του πολιτειακού και πολιτικού συστήματος της χώρας (Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κυβέρνηση, Πολιτικά Κόμματα) για να αποκτήσει επιτέλους η χώρα μια υγιή Πολιτιστική-Οικονομική Δομή με πολλαπλά πολιτιστικά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη.
2. Η Κινηματογραφική Κοινότητα δε θα δεχθεί άλλους πειραματισμούς. Δε θα συναινέσει ποτέ ούτε θα αποδεχθεί τη δημιουργία ενός νέου Νόμου για τον κινηματογράφο ερήμην της.
3. Θεωρούμε ως απαραίτητο όργανο για την ανάπτυξη του Σύγχρονου Πολιτισμού στο ΥΠΠΟΑ την θεσμοθέτηση του Εθνικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, το οποίο θα στελεχώσουν εκπρόσωποι των Φορέων της Κινηματογραφικής Κοινότητας, θα έχει εισηγητικό χαρακτήρα, προς τον εκάστοτε υπουργό πολιτισμού και θα εισηγηθεί το σχέδιο για μια νέα εύρωστη Εθνική Κινηματογραφία που θα έχει ως στόχους:
  1. Την εκπαίδευση, παιδεία-και επιμόρφωση των στελεχών της Κινηματογραφίας και την καλλιέργεια της κινηματογραφοφιλίας σε ευρύτερο κοινό.
  2. Την σταθερή χρηματοδότηση της κινηματογραφικής παραγωγής και την ανάδειξη της κινηματογραφικής τέχνης σε σημαντικό παράγοντα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και του ελληνικού πολιτισμού.
  3. Την αξιοπρεπή διαβίωση των εργαζομένων από την εργασία τους.
  4. Και την απρόσκοπτη κυκλοφορία των ελληνικών κινηματογραφικών έργων σε ολόκληρη τη χώρα, καθώς και τη διεθνή προβολή τους.

Η Κινηματογραφική Κοινότητα καταθέτει ως πρώτη προϋπόθεση την αιτιολόγηση της αναγκαιότητας σύστασης του Εθνικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, καθώς και το περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων της. Το Ε.Σ.Κ. θα φέρει στο τραπέζι όλες τις θέσεις της Κοινότητας για το νέο Νόμο-Πλαίσιο της Εθνικής Κινηματογραφίας.

II. Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας

A.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ

Όπως είναι γνωστό, το Υπουργείο Πολιτισμού διαρθρώνεται σε δύο μεγάλους κλάδους: Αρχαιολογία και Σύγχρονος Πολιτισμός.

Οι πολιτικές για την Αρχαιολογία ασκούνται από τρεις οντότητες: τον Υπουργό, τον Γενικό Γραμματέα και το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (Κ.Α.Σ.) το οποίο έχει γνωμοδοτικό- εισηγητικό χαρακτήρα. Έχουμε δηλαδή δύο πρόσωπα και ένα Συμβούλιο τα οποία χειρίζονται με τη βοήθεια των υπηρεσιακών παραγόντων όλα τα θέματα που αφορούν την αρχαία και νεότερη πολιτιστική κληρονομιά.

Στο σύγχρονο Πολιτισμό το ΥΠ.ΠΟ είχε πάντα-στην καλύτερη περίπτωση- ενάμισι μόνο πρόσωπα, τον Υπουργό και τον Γενικό Γραμματέα, όπου ο μιν Υπουργός είναι επιφορτισμένος με τους δύο κλάδους, ενώ ο Γ.Γ. κατά το μεγαλύτερο μέρος του με υποθέσεις των μνημείων, αρχαίων και νεότερων.

Έτσι, ο Σύγχρονος Πολιτισμός πάντα υστερούσε σε ενδιαφέρον, στην εσωτερική ατζέντα του Υπουργείου με αποτέλεσμα σοβαρές επιπτώσεις στην κοινωνία από την ελλιπή αξιοποίηση των αναπτυξιακών-πολιτισμικών δυνατοτήτων που έχει ο Σύγχρονος Πολιτισμός της χώρας.

Τον Ιούνιο του 2019, στη σύνθεση του ΥΠ.ΠΟ. δημιουργήθηκε μια θέση Γ.Γ. Σύγχρονου Πολιτισμού. Αυτό είναι ένα πρώτο σημαντικό βήμα που με την ίδια τόλμη πρέπει να ολοκληρωθεί.

Ο οπτικοακουστικός τομέας, παρά τις ελλείψεις στοχευμένου προγραμματισμού και υποστήριξης, αποτελεί την ατμομηχανή της διεθνούς προβολής της χώρας μας. Επομένως, με τη σύσταση ενός Εθνικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, από εκπροσώπους όλων των σωματείων των επαγγελματιών του κλάδου –εισηγητικού και γνωμοδοτικού χαρακτήρα- θα ολοκληρωθούν οι τρεις οντότητες άσκησης πολιτικής, όπως συμβαίνει και στον κλάδο των αρχαίων και νεότερων μνημείων.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία από τη συμμετοχή εκπροσώπων των επαγγελματιών κλάδων στην χάραξη και άσκηση πολιτικής σε οπτικοακουστικές δομές αποδείχθηκε ότι υπήρξε πάντα επιτυχής, αφού συντέλεσε καταλυτικά στη διαφάνεια, στη δικαιοσύνη και πολυφωνία, αλλά και στη συνένωση δυνάμεων.

Για τους παραπάνω λόγους που εκθέσαμε εν συντομία, προτείνουμε τη σύσταση από το ΥΠ.ΠΟ. ενός **Εθνικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας**, εν όψει μάλιστα και της γενικευμένης εκτίμησης ότι ήρθε η ώρα της ριζοσπαστικής νομοθετικής αλλαγής για τη δημιουργία επιτέλους μιας Εθνικής Κινηματογραφίας.

B. ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΚΑΙ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

- Θα στελεχώνονται από τους εκπροσώπους όλων των κλάδων της Οπτικοακουστικής Κοινότητας και θα έχει επικεφαλής τον Γ.Γ. του ΥΠ.ΠΟ για θέματα Σύγχρονου Πολιτισμού.
- Θα είναι γνωμοδοτικό-εισηγητικό όργανο της Οπτικοακουστικής Κοινότητας στον εκάστοτε Υπουργό Πολιτισμού.
- Θα επεξεργασθεί και εισηγηθεί στην Υπουργό Πολιτισμού το νέο μεταρρυθμιστικό Νόμο-Πλαίσιο για μια Εθνική Κινηματογραφία.
- Θα εισηγείται πολιτικές και πρόσωπα για τη στελέχωση οπτικοακουστικών δομών.
- Θα εποπτεύει την τήρηση της Νομοθεσίας, θα επισημαίνει ελλείψεις ή δυσλειτουργίες και θα εισηγείται αναγκαίες διορθωτικές κινήσεις.
- Θα επεξεργάζεται και εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού την εθνική πολιτική για τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

- Σε συνεργασία με ειδικούς και ύστερα από διαβούλευση με όλους τους φορείς, συντάσσει ετήσια απολογιστική έκθεση πεπραγμένων της Ελληνικής Κινηματογραφίας (παραγωγή-κυκλοφορία-πρώθηση-εμπορική εκμετάλλευση) και προτείνει περαιτέρω μέτρα ανάπτυξης.
- Θα μελετά και θα εισηγείται για όλα τα επιμέρους θέματα της Εθνικής Κινηματογραφίας, όπως:
  - Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
  - Εφαρμογή 1,5%
  - Διανομή-Αίθουσα
  - Διεθνής κυκλοφορία Ελληνικών Ταινιών
  - Πολιτικές για περιφερειακά Φεστιβάλ
  - Εργασιακά- Ασφαλιστικά- Πνευματικά Δικαιώματα
  - Ταινιοθήκες- Μουσείο Κινηματογράφου, Κινηματογραφικές Λέσχες
  - Ζητήματα κινηματογραφικής Παιδείας-Εκπαίδευσης- Επιμόρφωσης

Γ. ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ- ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Σε ορισμένους κλάδους, όπως πχ Κινηματογραφική Παραγωγή, υπάρχουν περισσότερα του ενός σωματεία. Προτείνουμε να συμμετέχει το πλέον αντιπροσωπευτικό σωματείο του κλάδου. Η αντιπροσωπευτικότητα θα αποδεικνύεται από τα πρακτικά των δικαστικών αντιπροσώπων με τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών αυτών των σωματείων.

Η εναρμόνιση της καλλιτεχνικής-πολιτιστικής παιδείας της χώρας μας με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης γιατί η πολιτιστική παιδεία είναι βασικό συστατικό του σύγχρονου ανθρώπου και προάγει πολυσήμαντα οφέλη για τους νέους. Ιδιαίτερα η γνώση της οπτικοακουστικής γλώσσας προκαλεί την κουλτούρα των νέων με την πιο σύγχρονη επικοινωνιακή τέχνη και τους βοηθά, κυρίως κατά τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευσή τους, στον επαγγελματικό προσανατολισμό τους. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι το οπτικοακουστικό πεδίο προσφέρει ένα πλήθος ειδικοτήτων για δημιουργούς, συντελεστές και στελέχη οπτικοακουστικών έργων.

Είναι όμως αδιανόητο για ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος που επενδύει στην ανάπτυξη της οπτικο-ακουστικής τέχνης να μην έχει δημιουργήσει τα εκπαιδευτικά θεμέλια για την μόρφωση και εκπαίδευση των βασικών στελεχών της.

Για 40 και πλέον χρόνια, βασικό αίτημα όλων των φορέων της Κινηματογραφικής Κοινότητας είναι η ίδρυση Ακαδημίας Ακουστικών Τεχνών. Αν σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη η ριζοσπαστική μεταρρύθμιση για την ύπαρξη μιας βιώσιμης Εθνικής Κινηματογραφίας θεμέλιό της απαραίτητο είναι η παιδεία, η μόρφωση και η επιμόρφωση. Γι'αυτό θεωρούνται αναγκαία τα παρακάτω μέτρα:

- Εισαγωγή της Κινηματογραφικής Τέχνης, με ειδικά προγράμματα στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση .
- Η Ίδρυση Δημόσιας Ακαδημίας Οπτικοακουστικών Τεχνών πανεπιστημιακού επιπέδου για θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση σεναριογράφων, σκηνοθετών, διευθυντών φωτογραφίας, μοντέρ και παραγωγών.

- Η αξιοποίηση της επαγγελματικής γνώσης σημαντικών τεχνικών ειδικοτήτων της οπτικοακουστικής παραγωγής και η μετάδοση της σε νεότερους, όπως είναι οι ηχολήπτες, οι ηλεκτρολόγοι κινηματογράφου και οι μακενίστες. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της διαβίου μάθησης με την ενθάρρυνση και οικονομική στήριξη κύκλων μαθημάτων, ημερίδων, κλπ. Τα μαθήματα αυτά μπορούν να οργανώσουν πανεπιστημιακοί φορείς, ινστιτούτα εργασίας, ο ΟΑΕΔ, και άλλοι φορείς.
- Η ενθάρρυνση και υποστήριξη ευρωπαϊκών συνεδρίων με αντικείμενο βασικά δημιουργικά θέματα, όπως το σενάριο, η σκηνοθεσία, η φωτογραφία και η παραγωγή για ανταλλαγή εμπειριών, νέων κατακτήσεων και να γίνονται κοινό κτήμα οι σύγχρονες εξελίξεις.
- Η νομοθετική και οικονομική στήριξη του έργου των Κινηματογραφικών Λεσχών της χώρας που σε πολλές περιοχές είναι η μοναδική επικοινωνία του κοινού με την κινηματογραφική τέχνη ενώ παράλληλα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της κινηματογραφοφιλίας και μεγαλώνουν το κοινό των κινηματογραφικών αιθουσών.

Τους όρους και τις προϋποθέσεις οικονομικής στήριξης των Κινηματογραφικών Λεσχών επεξεργάζεται και εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού το Εθνικό Συμβούλιο Κινηματογραφίας

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ (Π.Ε.Κ.Κ)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ (Ε.Ε.Σ)

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ (Ε.Τ.Ε.Κ.Τ)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑΡΧΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ (ΠΟ.ΑΙ.Κ)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΑΜΑΤΟΣ ΑΚΡΟΑΜΑΤΟΣ (Π.Ο.Θ.Α)